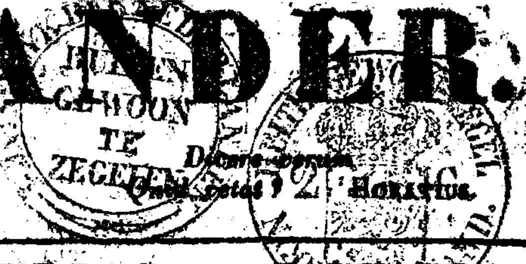
NOORD-BRABANDER.

NOMMER 6 — 'S BOSCH. — DONDERDAG, 13 JANUARIJ 1831.

Italië.

ROME.

Den 14 december des namiddags gingen de volgende kardinalen in het conclave; van de orde der bisschoppen, *B. Pacca*, *G. F. Galeffi*, *T. Arezzo*, *E. de Gregorio*, *J. F. Falzacappa* en *C. M. Pedicini*; van de orde der priesters, *C. Oppizzoni*, *F. Testaferrata*, *B. Naro*, *G. Doria*, *A. Palotta*, *H. Dandini*, *C. Odescalchi*, *P. Zurla*, *J. B. Bussi*, *L. Micara*, *M. Capellari*, *P. Caprario*, *J. Giustiniani*, *J. P. Franzoni*, *B. Barberini*, *J. A. Benvenuti*, *J. Nasalli*, *F. Weld*, *R. Mazio* en *F. de Rohan*; en van de orde der diakenen, *J. Albani*, *A. Rivarola*, *C. Guerrieri*, *A. Frosini*, *T. Riario*, *F. Bernetti*, *B. Cristaldi*, *J. F. Marco y Catalan* en *D. de Simone*; in het geheel 35. Het grootste getal begaf zich bij processie naar het conclave, velen afzonderlijk naar mate hunner zwakheden.

De kardinalen aan het paleis het Quirinaal gekomen zijnde, gingen in de kapel *Paulina*, waar de *Veni Creator* geëindigd en de gebeden gedaan zijnde, het *Extra omnes* werd uitgesproken. Mgr. de kardinaal deken vermaande de kardinalen in eene aanspraak, om te voorzien in het openstaan van den heiligen Stoel. Men las op nieuw de apostolische bullen, en de kardinalen bezwoeren daarvan de nakoming. Zij ontvingen daarna den eed van de ambtenaren van het conclave, van de onderscheidene prelaten en van de commandanten der troepen; zich vervolgens in hunne cellen begeven hebbende, ontvingen zij de hulde van het corps diplomatiek, van de prelaten en van den adelstand. Daarna sloot de prins *Chigi*, maarschalk van het conclave hetzelve, op de gewone wijze.

— Den 15 des morgens, kwamen de kardinalen in de kapel *Paulina*, bijeen, waar de kardinaal *Pacca* de mis celebreerde en aan hun allen de H. Comunie toediende. Na den *Veni Creator* deden de alleen geblevene kardinalen de eerste stemming. In den morgen van dien dag werden de torens geopend, die bestemd waren voor de communicatien naar buiten. Des namiddags ontvingen de kardinalen den eed van de conclavisten en anderen ter onderhouding van het geheim omtrent alles, wat in het conclave mogt voorvallen.

— Volgens het bevel van mgr. den kardinaal vicaris, zegt men in alle missen de gebeden ter verkiezing van eenen nieuwen Paus, het heilig sacrament wordt uitgesteld, als voor het 40 uurs gebed, de pastoors, de religieuze bedel-ligchamen en de onderscheiden broederschappen begeven zich dagelijks in processie van de kerk der XII apostelen, naar die van den heiligen *Sylvester*, waar dagelijks eene mis van den heiligen geest zal gehouden worden.

Op den 16 en 17 december zijn te Rome aangekomen mgr. de kardinaal *Nembrini*, bisschop van Ancona, en mgr. de kardinaal *Marozzo*, bisschop van Navarre. Zij gingen den 19 in het conclave. Op dien dag is te Rome aangekomen mgr. de kardinaal *Gaysruch*, aartsbisschop van Milaan, en den 21 mgr. de kardinaal *Gamberini*, bisschop van Orviete. Op dezen laatsten dag is te Napels aangekomen de markgraaf *Florimond de Latour-Maubourg*, benoemd tot buitengewoon ambassadeur van Frankrijk bij het conclave.

— Den 27 december heeft de fransche gezant zijne redevoering in het conclave uitgesproken.

Rusland.

PETERSBURG, 25 *December*.

De Keizer heeft gisteren de navolgende verklaring uitgevaardigd:

»Wij, *Nikolaas I*, door de genade Gods, Keizer en beheerscher aller Russen, enz., doen te weten aan al onze getrouwe onderdanen:

»Een afschuwelijk verraad is in het met Rusland vereenigde koningrijk Polen uitgebarsten. Slechtgezinde lieden, die door de weldaden van den onvergetelijken Keizer *Alexander*, den edelmoedigen hersteller van hun vaderland, niet zijn ontwapend geworden, hoezeer zij, onder de bescherming der hun verleende instellingen de vruchten zijner zorg hebben genoten, spanden in het geheim zamen, om de door hem ingestelde orde van zaken omver te werpen, en hebben den 29 november jl. hunne eerste stappen op die baan gekenmerkt door oproer, bloedvergieten en door eenen misdadigen aanslag op het leven van onzen geliefden broeder, den Cesarewitsch en grootvorst *Konstantyn Paulowitsch*. Des avonds van de duisternis gebruik makende, drong een door hen opgeruide razende volkshoop in het paleis des grootvorsten, en tegelijk gelukte het hun, door het leugenachtige gerucht te verspreiden, dat russische benden de vreedzame ingezetenen nedervelden, het volk in beweging te brengen en de stad Warschau tot het tooneel der gruwelijkste regeringloosheid te maken. De grootvorst nam het besluit, om met de russische benden, die zich bij hem bevonden, en met de getrouw geblevene poolsche afdeelingen eene stelling in de nabijheid van Warschau in te nemen, en niet aanvallender wijze te werk te gaan, ten einde alle gelegenheid tot nieuw bloedvergieten te vermijden; de ongerijmdheid van het uitgestrooide gerucht te doen blijken, en aan de overheid der stad tijd en middelen te verschaffen, om met behulp der welgezinde ingezetenen de misleidden teregt te wijzen, en de kwalijkgezinden te beteugelen.

»Deze hoop werd echter niet vervuld. De raad van bestuur was buiten staat de orde te herstellen; dezelve werd onophoudelijk door de muiters bedreigd, die uit hun midden onwettige vereenigingen gevormd hadden, en eenige door ons benoemde leden van den raad verwijderden, terwijl zij anderen in derzelver plaats aanstelden, zoodat aan dat ligchaam ten slotte niets overbleef, dan den grootvorst dringend te verzoeken, dat hij de met hem uit Warschau vertrokkene poolsche krijgsbenden mogt terug zenden, om openbare en bijzondere eigendommen tegen herhaalde plundering te beveiligen. Weldra werd deze raad geheel ontbonden, en al het gezag aan eenen generaal opgedragen.

»Inmiddels verbreidde de mare van den opstand zich door alle gewesten des koningrijks Polen; overal werden dezelfde middelen, bedrog, bedreigingen en misleiding, te baat genomen, om de vreedzame ingezetenen aan de heerschappij van eenige muiters te onderwerpen. Onder deze treurige omstandigheden achtte de grootvorst het volstrekt noodzakelijk den wensch van den raad van bestuur te vervullen, en vergunde aan het gering gedeelte der poolsche benden, dat getrouw gebleven was, om naar Warschau terug te keeren, ten einde zoo veel mogelijk tot beveiliging van de personen en bezittingen der ingezetenen bij te dragen. Hij zelf verliet met de russische troepen het koningrijk Polen, en kwam den 13 december te Wlodawa, in het gouvernement Volhijnië, aan.

»Op die wijze werd eene, misschien reeds lang beraamde misdaad, volbragt. Het volk van het koningrijk Polen, dat, na zoo vele wederwaardigheden, onder de schaduw onzer regering, vrede en welvaart genoot, werpt zich op nieuw in den afgrond des oproers en der ellende, en een drom ligtgeloovige menschen, ofschoon reeds sidderend bij de gedachte aan hunne naderende kastijding, waagt het, zich voor een oogenblik met de overwinning te vleijen, en ons, hunnen wettigen heer, voorwaarden voor te stellen. Russen! gij weet, dat wij die met verontwaardiging van de hand wijzen! Uwe harten, die van ijver voor den troon gloeijen, kennen het gevoel, dat het onze bezielt. Op het eerste berigt van het verraad antwoordde gij met eenen eed van onwankelbare trouw, en op dit oogenblik zien wij over de geheele wijde uitgestrektheid van ons rijk, slechts *eene* beweging; in elke borst leeft slechts *een* gevoel, de wensch om voor de eer van zijnen Keizer, voor de onschendbaarheid des rijks, alle krachten in te spannen, en vermogen, eigendom en zelfs het leven op te offeren. Wij zijn diep getroffen over deze bewijzen van de liefde des volks voor ons en voor het vaderland, en houden het voor onzen heiligen pligt, dezelve hierop een geruststellend antwoord te verleenen. Er zullen geene nieuwe offers, geene nieuwe inspanning van krachten noodzakelijk zijn. God, de beschermer van het regt, is met ons, en het magtige Rusland kan met éénen beslissenden slag diegenen tot rust noodzaken, die het wagen deszelfs vrede te storen. Onze getrouwe krijgsbenden, die zich nog onlangs door herhaalde overwinningen hebben onderscheiden, verzamelen zich reeds aan de westelijke grenzen des rijks. Wij zijn gereed om de trouwbreuk te bestraffen, maar willen onderscheid maken tusschen de onschuldigen en schuldigen, en aan de zwakken vergiffenis schenken, die zich uit vrees of verblindheid door den stroom des oproers hebben laten wegslepen. Niet alle onderdanen van ons poolsche koningrijk, niet alle ingezetenen van Warschau hebben aan de zamenzwering en derzelver rampzalige gevolgen deel genomen.

Velen hebben door eenen roemrijken dood bewezen, dat zij hunnen pligt kenden; anderen, gelijk wij uit de berigten des grootvorsten zien, stortten tranen van wanhoop, toen zij genoodzaakt werden, om daarheen terug te keeren, waar muitelingen heerschten. Deze maken, met de bedrogenen en misleiden, ongetwijfeld een groot deel uit van het poolsche leger en van de bewoners van Polen. Wij wendden ons, bij eene afkondiging van den 17 dezer, tot hen, waarin wij onze billijke verontwaardiging over de gepleegde trouwbeloosheid betuigen, en bevelen, dat aan alle eigenmagtige en onwettige wapeningen een einde gemaakt, en alles weder op den vorigen voet hersteld werde. Daardoor kunnen zij de schuld hunner landslieden nog uitwisschen, en het poolsche rijk voor de verderfelijke gevolgen hunner misdadige verblinding beveiligen. Terwijl wij hun op die wijze het eenige redmiddel aanwijzen, maken wij al onze getrouwe onderdanen met dit gewrocht van ons medelijden bekend. Zij zullen daaruit zien, dat het onze wil is, de onschendbaarheid van de regten des troons en des vaderlands te handhaven, maar dat wij tevens besloten hebben, de dwalenden, die berouw betoonen, te sparen.

»Russen! Het voorbeeld van uwen Keizer zal u ten rigtsnoer strekken: regtvaardigheid zonder wraak; onwankelbare moed in den strijd voor de eer en de welvaart des rijks, zonder haat tegen de verblinde vijanden; liefde en achting jegens die onderdanen van ons koningrijk Polen, die de aan ons gezworene eeden getrouw blijven; bereidwilligheid tot verzoening met al degenen, die tot hunnen pligt terug keeren. Gij zult onze verwachtingen vervullen, gelijk gij tot hiertoe gedaan hebt. Volhardt dan in rust en orde, in het vaste vertrouwen op God, die Rusland bij voortduring met weldaden overlaadt, en op eenen Vorst, die de verhevenheid en heiligheid zijner roeping kent, om de waardigheid van zijn rijk, en den roem van den russischen naam ongekrenkt te handhaven.»

Gegeven te St. Petersburg, den 24 december 1830.

NIKOLAAS.

Het *Journal* van LIBRY beschouwt deze aanspraak als eene der gewigtigste staatsstukken.

— De Keizer van Oostenrijk heeft, voor zoo lang de onlusten in Polen duren, den uitvoer van alle soorten van wapenen en krijgsbehoeften, daaronder begrepen zeissen en pieken, naar Polen en Cracau verboden.

In Gallicië op de poolsche grenzen, wordt een cordon van oostenrijksche troepen getrokken.

Frankrijk.

PARIJS, 3 *January*.

Naar luid der nieuwe wet op de verkiezingen, zal Frankrijk voortaan 200,000 kiezers in plaats van, zoo als tot dus verre, 80,000 tellen; 24,000 verkiesbaren in plaats van 8000 en 529 afgevaardigden in plaats van 430.

— Bij gelegenheid des nieuwen jaars, heeft de Koning aan de kamer der pairs het volgende geantwoord: «Ik ontvang met blijdschap de gelukwenschen van de kamer der pairs, en met veel genoegen bied ik haar de mijne aan, wegens het even moedig als eervol gedrag, dat zij in de crisis, welke wij onlangs doorgekomen zijn, gehouden heeft. De handhaving van alle regten en vrijheden is onze gemeenschappelijke pligt en ook ons doel. Door onze instellingen te verdedigen en voor alle aanranding te behoeden, zullen wij Frankrijk al die onderpanden, welke het verlangt, verschaffen, en 's lands regten bevestigen. Ik zal mij altijd gelukkig achten, er met u aan werkzaam te zijn, en reken op uwe medewerking, gelijk gij van mijne volle achting kunt verzekerd zijn.» — En aan de kamer der afgevaardigden: «De kamer der afgevaardigden kan niet twijfelen aan mijne gevoelens, terwijl ik haar wederzie op dezelfde plaats, waar zij mij zulke schitterende bewijzen gaf van hare vaderlandsliefde en haar vertrouwen, ten gevolge der luisterrijke dagen, die mij op den troon bragten. Alleen om aan 's volks wensch, waarvan zij de tolk was, te voldoen, en ons voor de onheilen, die Frankrijk op nieuw konden overkomen, te behoeden, heb ik de kroon aangenomen. Ik zeide het u toenmaals, geen persoonlijke eerzuchtige oogmerken, alleen de liefde voor mijn vaderland, alleen mijne verknochtheid aan de zaak van deszelfs regten en de handhaving van deszelfs instellingen, hebben mij bewogen die groote taak te ondernemen. Ik hoop ze met uwe ondersteuning goed te volvoeren. De eenigste belooning, naar welke ik streef, is, dat de natie van mij moge kunnen zeggen, dat zij over mij tevreden is, en dat ik aan de verwachting, aan het vertrouwen, dat zij in mij stelde, beantwoord, en, zoo veel van mij afhing, tot verdediging van hare instellingen en de handhaving van hare regten bijgedragen heb.»

— De meeste zwitsersche kantons hebben zich thans verklaard tegen de constitutien, welke in 1814 werden gemaakt. De zwitsersche landdag heeft voorts besloten, dat er eene militaire magt zal op de been gebragt worden, om het stelsel van onzijdigheid, dat Zwitserland aangenomen heeft, te handhaven.

— Volgens het blad *le Semaphore*, van Marseille, was te Algiers met het schip *l'Assas*, het bevel ontvangen, om het grootste gedeelte der armee en den generaal *Clausel*, zelven, benevens den opper-intendant, naar Frankrijk te doen terugkeeren; slechts 4 à 5 duizend man zullen achterblijven. Men zal derhalve de stad Algiers bezet houden, en Mediah, Blida, Oran, benevens al het omliggende land, ontruimen. — De Bey van Titery is den 29 december op het fregat *Armide*, te Marseille aangekomen.

— Onder verscheiden verzoekschriften bij de kamer der gedeputeerden ingekomen, bevond er zich een, waarbij gevraagd werd, dat het getal der aartsbisschoppen en bisschoppen in Frankrijk tot op de helft mogt verminderd worden. Die petitie is aan den minister van den eerdienst verzonden, welke verklaard heeft dat het gouvernement deze zaak zal onderzoeken en in overweging nemen.

Belgie.

BRUSSEL, 8 *January*.

Het centraal comité heeft het volgend besluit genomen:

Overwegende dat het groot hertogdom Luxemburg, de verafgelegendste provincie van het middelpunt zijnde, de burgerlijke en militaire organisatie aldaar eenig verwijl heeft geleden, en dat het bij de tegenwoordige omstandigheden van belang is, spoedige maatregelen te nemen,

Besluit;

Art. 1. De heeren, *Thorn*, burgerlijk gouverneur van het groothertogdom en *Nothomb*, lid van het diplomatiek comité, zijn met buitengewone volmagten in de provincie Luxemburg voorzien; zij zullen zich onverwijld naar die provincie begeven en alle maatregelen nemen of provoceren, welke zij, voor de burgerlijke en militaire organisatie dier provincie, noodig zullen oordeelen; zij hebben de magt, om de ambtenaren, welke niet tot het belgisch gouvernement toegetreden zijn of tegen welke gewigtige redenen van klagten bestaan, af te stellen en andere in hunne plaats aan te stellen, alles echter onder nadere goedkeuring van het provisioneel gouvernement.

Art. 2. Deze beide afgevaardigden zullen onmiddellijk met het centraal comité correspondeeren, en, binnen tien dagen, een wijdloopig rapport over den staat der provincie indienen, zullende de heer *Nothomb* zich, zoo mogelijk, binnen denzelfden tijd, naar Brussel begeven, om, over dat rapport, alle mogelijke inlichtingen en berigten te geven.

Brussel, den 6 januarij 1831.

Graaf *Felix de Merode*, *Ch. Rogier*, *F. de Coppin*.

— Het nationaal congres heeft in de zitting van den 6 dezer met 87 tegen 72 stemmen besloten, dat de leden der tweede kamer gedurende den tijd hunner zittingen eene maandelijksche schadeloosstelling van *f* 200 zullen genieten.

Zitting van het nationaal congres, gehouden op vrydag den 7 January.

Eenige petitien worden gelezen, onder anderen van 34 ingezetenen van Mons, verzoekende, dat de kroon van Belgie aan Koning *Lodewyk Philips* zal worden geschonken, en van eene groote menigte officiëren, zoo van de schutterijen als van het leger, vragende, dat er onverwijld tot de keuze van eenen Souverein mag worden overgegaan. Daar wordt lezing van de onderteekingen dier petitien gevraagd, en een secretaris leest onder anderen, de namen der heeren *d'Hooghvorst*, *van Keckelberg*, *Michiels*, *Nypels*, *Goethals*, *van der Meeren*, enz. enz.

De heer *Raikem* zou vervolgens rapport uitbrengen over den titel der constitutie, hebbende tot opschrift: *Over het opperhoofd van den staat.*

Uit dit eerste rapport, hetwelk, volgens besluit der vergadering, gedrukt en rondgedeeld zal worden, blijkt, dat de voornaamste bepalingen van opgemelden titel zullen zijn, de uitsluiting der vrouwen van de troons-opvolging en het verbod voor den Monarch, om eene andere kroon te dragen, zonder toestemming der beide kamers, gevormd door eene meerderheid van twee derde gedeelten der afgevaardigden.

Hierna bragt dezelfde heer *Raikem* uit, het volgend

RAPPORT DER CENTRALE AFDEELING OVER DE KEUZE VAN HET OPPERHOOFD VAN DEN STAAT.

Ik heb de eer de vergadering het rapport der centrale afdeeling over het voorstel van den heer *Rodenbach* uit te brengen.

Ik zal eerstelijk eene analyse voordragen der in de onderscheiden afdeelingen uitgedrukte meeningen.

Onderscheiden sectiën hebben zich allereerst afgevraagd, of er onverwijlde noodzakelijkheid was, om zich met het voorstel van den heer *Rodenbach* bezig te houden. Dit vraagpunt ontkennend beantwoord zijnde, uit overweging, dat het onmiddellijk was,

de noodige grondstoffen te verzamelen, opdat het congres wegens de keuze van een opperhoofd voor den staat, behoorlijk zou kunnen worden ingelicht.

Al de sectien zijn daarenboven van begrip geweest, dat het belang van het belgische volk de eerste gids wezen moest, welke bij dit gewigtig vraagpunt behoorde te worden geraadpleegd.

Verscheiden derzelven hebben zich opgehouden bij het onderzoek, of er een inlandsche dan wel een vreemde vorst moest worden gekozen.

De tiende sectie heeft formeel beslist, dat er nog niets deswegens behoorde bepaald te worden; dat het vooraf noodzakelijk was, algemeene berigten in te winnen over de voordeelen, welke uit de keuze van dezen of geenen vorst zouden kunnen voortvloeijen, ten einde onze onafhankelijkheid en de welvaart van onzen handel en nijverheid te verzekeren.

Bijna al de sectien hebben zich voor eenen buitenlandschen vorst verklaard; zij hebben begrepen, dat zulk eene keuze beter voor onze zoo buitenlandsche als binnenlandsche belangen zou zijn.

Slechts in twee sectien zijn de gevoelens verdeeld geweest.

De groote meerderheid zich derhalve voor een' vreemden vorst verklaard hebbende, is de vraag ontstaan, welke vorst het best voor België geschikt zou wezen.

De meerderheid heeft deswegens beslist, dat het raadzaam wezen zou, allereerst in betrekkingen met de naburige mogendheden te komen, ten einde te vernemen, in welke geneigdheid dezelve zich bevinden en welke vorst ons de meeste voordeelen zou kunnen aanbieden.

Eene sectie heeft voorgesteld, om onzen reeds bij de mogendheden geaccrediteerde gezanten, commissarissen toe te voegen, die onmiddellijk door het congres zouden benoemd wordenen belast zouden zijn om, met gemeen overleg met onze gezanten, al de vereischte berigten in te winnen.

Andere afdeelingen zijn van oordeel geweest, dat dergelijk eene buitengewone zending, bij uitsluiting aan de door het congres gekozen speciale commissarissen moest verblijven. Deze sectien hebben voorgesteld, om twee commissarissen naar Londen en twee dergelijke naar Parijs te zenden. Deze commissarissen zouden instructien bekomen, om ingelicht te zijn wegens de voordeelen, welke voor België zouden spruiten uit de familie-verbindtenissen van deze of gene vorsten, wegens de politieke en handels-betrekkingen, welke zij ons zouden kunnen aanbrengen, indien een of ander derzelve mogt verkoren worden.

Volgens het advies van eenige sectien, zouden de commissarissen belast worden, om over eene huwelijks-verbindtenis eener fransche princes, met het aanstaande hoofd van den staat te onderhandelen, ingevalle ten minste het volstrekt onmogelijk ware, dat de keuze om ons te regeren op eenen prins der koninklijke familie van Frankrijk viel.

Eenige sectien hebben hunne aandacht over nog meer verwijderde mogelijke gebeurtenissen laten gaan.

Zij hebben zich zelven afgevraagd, wat er te doen zou staan, indien de vorst, die men verkoos, minderjarig ware.

Eene sectie heeft gedacht, dat het in dat geval raadzaam zou wezen, een regentschap van drie leden te verkiezen.

Eene andere sectie meende, dat zoodanig regentschap slechts uit één' persoon behoorde te bestaan.

Eene derde wilde, dat den minderjarigen een voogd en een gouverneur zouden worden toegevoegd, beide door het congres te benoemen.

De centrale afdeeling oordeelde het niet raadzaam, dat de benoemde commissarissen aan de gezanten, welke er reeds zijn, zouden worden toegevoegd.

Zij keurt den maatregel goed, om deze commissarissen, bij uitsluiting, in naam van het nationaal congres te zenden, hen echter tevens gelastende, om zich met het provisioneel gouvernement en deszelfs agenten te verstaan.

De commissarissen zouden hunne speciale instructien van het congres ontvangen.

De instructien zouden worden gegeven door eene permanente commissie, uit tien leden bestaande. Iedere sectie zou, bij wijze van ballotage, een lid dier commissie benoemen, welke volstandig, even gelijk alle andere commissien, met het congres betrekking zou blijven behouden.

De centrale afdeeling heeft dienvolgens de eer, aan het congres voor te stellen:

1°. Om, staande de zitting, bij ballotage, vier commissarissen te benoemen, allen met eene volstrekte meerderheid;

2°. Om twee dier commissarissen naar Londen en twee naar Parijs te zenden;

3°. Om dezelve speciaal te belasten met het inwinnen van alle mogelijke berigten, betrekkelijk de keuze van een opperhoofd, dat geroepen zal worden, om over de Belgen te heerschen;

4°. Om eene permanente commissie van tien leden, door de sectien te benoemen aan te stellen, welke door den voorzitter van het congres zal gepresideerd worden, welke commissie belast zal zijn met het geven van instructien aan de gezanten en afgezondenen van het congres te Londen en te Parijs, en met het onderhouden van betrekkingen en correspondentie met deze afgezanten.

Na eenige deliberatien werd besloten, dat de debatten over het voorstel der centrale afdeeling op morgen, dingsdag den 11 januarij zullen plaats hebben. Bij deze debatten stelde de heer *Robaulx*, voor, om twee der leden van het congres naar Parijs te zenden, ten einde officiëel te vernemen of het fransch gouvernement in de daad verhinderen wil, dat een der zonen van *Lodewyk Filips*, tot opperhoofd van Belgie, zou benoemd worden, wanneer het tot eenen onafhankelijken staat verheven en overeenkomstig de constitutie, bestuurd zal zijn.

Nederlanden.

BESLUIT van den 6 january 1831, houdende voorloopige wyzigingen, in de inrigting en het debiet der Nederlandsche lotery.

WIJ WILLEM, enz.

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Artikel 3 van ons besluit van den 13 november 1827 (*Staatsblad* no. 50), wordt bij deze ingetrokken en buiten werking gesteld. Dien ten gevolge zal de trekking der nederlandsche loterijen steeds in *'s Gravenhage* plaats hebben, op de wijze en in den vorm, welke, voor het in werking brengen van ons voormeld besluit, gebruikelijk was.

Art. 2. Bij wijziging in zoo verre der bepalingen, vervat in art. H, §§ B en C van ons besluit van den 5 november 1818 (*Staatsblad* n°. 37), en in verband met art. 8 van ons besluit van den 13 november 1827 (*Staatsblad* n°. 50), zullen, in steden of gemeenten, waarvan de bevolking geene zes honderd zielen te boven gaat, geen gedelegeerden van de 1ste of 2de klasse toegelaten worden, en in steden of gemeenten, waarvan de bevolking van zes honderd tot vijftien honderd zielen bedraagt, slechts een gedelegeerde van de 1ste en twee van de 2de klasse mogen aangesteld worden.

De gedelegeerden van de 2de klasse zullen hun beroep binnen de provincie hunnen woonplaats mogen uitoefenen, onder gehoudenheid van, ter plaats, waar zij wenschen te debiteren, telkens bij hunne aankomst aldaar, en alvorens eenig lot of gedeelte daarvan uit te geven, hunne akte van toelating door den commissaris van policie of den ambtenaar van het plaatselijk bestuur, welke deszelfs functien waarneemt, te doen viseren.

De admissien zullen aan de gedelegeerden van beide de klasse telkens voor niet meer dan drie achtereenvolgende loterijen mogen verleend worden.

Art. 3. Onze staatsraad, administrateur van de registratie, het kadaster en de loterijen, zal vóór de opening der kollekte voor iedere loterij, na gehouden overleg met wien het behoort, regelen en algemeen bekend maken de prijzen waarvoor de loten en de gedeelten daarvan, hetzij voor de geheele loterij, hetzij voor iedere klasse afzonderlijk, *in koop* zullen mogen worden uitgegeven, het opgeld, volgens art. 10 van ons besluit van den 13 november 1827 (*Staatsblad* n° 50) te bepalen, daaronder begrepen, mitsgaders de prijzen, waarvoor de loten en de gedeelten daarvan, voor iedere klasse, behalve de laatste, en voor de eerste week der trekking der laatste klasse afzonderlijk, *in huur* zullen mogen worden uitgegeven.

Gelijke bepaling en bekendmaking zullen, op het einde van iedere week der trekking der laatste klasse, voor die der volgende week plaats hebben, naar gelang der kansen, welke de in de bus geblevene hooge prijzen zullen aanbieden.

Zoowel de collecteurs, als hunne gedelegeerden van de eerste en tweede klassen, zullen gehouden zijn, deze prijsbepalingen gedurig ter inzage van het publiek beschikbaar te hebben, en zich, bij het debiet der koop- of huur-loten, daarnaar te regelen.

De kosten der voormelde bekendmakingen zullen door den ontvanger generaal der loterij voorgeschoten, en op de collecteurs verhaald worden.

Art. 4. De huur-loten en onderdeelen van dien, zullen geheel of gedeeltelijk met roode en de koop-loten en onderdeelen van dien geheel met zwarte letters worden gedrukt.

Art. 5. Onze staatsraad, Administrateur voornoemd, zal, bij de voordragten aan ons, achtervolgens in te dienen, ter vaststelling der plans van de loterijen, in het oog houden, dat dezelve uit geen minder getal loten bestaan en niet langer gerekt worden, dan, zoowel met het gemak in het debiet, als met eene onbelemmerde verkrijgbaarheid der loten, is overeen te brengen.

Voorloopig wordt het getal der loterijen, in één jaar te trekken, bepaald op drie.

Art. 6. Ten gevolge der vorenstaande bepalingen, worden de artikelen 9, 11 en 12 van ons besluit van den 13 november 1827 (*Staatsblad* n° 50) bij deze ingetrokken en buiten werking gesteld, met uitzondering van het laatste gedeelte van art. 12, hetwelk op de overtredingen der bepalingen, bij art. 3 hiervoren gemaakt, toepasselijk blijft.

De departementen van justitie, van binnenlandsche zaken en van financien en onze staatsraad, administrateur van de registratie, het kadaster en de loterijen zijn, ieder voor zooveel hem

aangaat, belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Gegeven te 's Gravenhage, den 6 januarij des jaars 1831, het achttiende van onze regering.

(*Geteekend*) WILLEM.

'SHERTOGENBOSCH, 12 *January*.

In den namiddag van eergisteren heeft alhier op de boombrug een verschrikkelijk ongeluk plaats gehad; bij het binnenkomen van een hooischip, bevonden zich eenige personen voor de brug; door het springen van de eene op de andere vang brug raakte de bout, waarop de balans draait, los, waardoor deze het evenwigt verloren hebbende, een gedeelte der leuningen en ijzeren staven verbrijzelde en twee personen, waarvan de een is een amsterdamsche schutter, met name *Pietersen* en de andere de zoon van den heer *G. Verbeet*, beurtschipper van 's Hertogenbosch op 's Gravenhage, in het water geworpen werden, beide werden gered; doch eerstgenoemde is des avonds ongeveer ten 9 ure, aan de gevolgen, in het ziekenhuis der amsterdamsche schutterij, overleden en heden morgen met de militaire plegtigheden, begraven. Vier andere personen, waaronder twee matrozen, van de kannonneerbooten, liggende voor het fort Crevecoeur, een ander amsterdamsche schutter, wiens naam ons onbekend is, en zekeren *L. van Heerewaarden*, knecht van *H. Bosch*, bedelsche schipper, zijn min of meer zwaar gewond; deze laatste vooral, heeft zoodanige wonden bekomen, dat men voor zijn leven beducht is.

— Uit Eindhoven wordt van den 7 dezer het volgende gemeld:

„Heden zijn alhier de eerste kwartiermakers aangekomen; men verwacht tegen morgen en de volgende dagen de troepen, die op een 6,000 man geschat worden. De proviand is er voor aangenomen, zoo dat men vermoedt dat zij eenige dagen hier en in de omstreken zullen blijven.

„De berigten, die wij hier van Maastricht hebben, luiden dat de Belgen de vesting zoo veel mogelijk houden ingesloten, vooral aan de kanten van Wijck. Hunne voorposten staan nog immer te Hechtel.

— De 13de afdeeling is zaturdag morgen, den 8 dezer, te Eindhoven aangekomen, dadelijk is een voorpost van dezelve naar Valkenswaard getrokken. Daarop volgden de rijdende artillerie, de 7de afdeeling en een regement huzaren, die deze eerste kolonne sloten. In denzelfden namiddag is een regement lanciers te Eindhoven gekomen, alsmede Z. H. de prins *van Saxen-Weimar*. Zondag en maandag ll. was men er nog meerdere troepen wachtende.

— Uit Rotterdam wordt, onder dagteekening van den 10 januarij, gemeld:

Alhier trekken verscheidene corpsen door; de haarlemsche en leydsche schutterijen hebben achtereenvolgelijk in deze stad vertoefd en zich naar Breda begeven.

— Den 8 en 9 dezer is een gedeelte der 's Gravenhaagsche en rotterdamsche schutterijen uitgetrokken, om de voorposten te betrekken te Rijsbergen, Galderen, Etten en die streken, ter vervanging van de troepen, die naar de zijde van Tilburg op marsch zijn gegaan. Er zijn daartoe, uit elk dier beide schutterijen, een marsch-bataillon geformeerd, waartoe uit iedere compagnie een aantal manschappen gekozen is.

De rotterdamsche schutters zullen de posten bezetten in het Ginneken en te Rijsbergen, en de 's gravenhaagsche schutterij te Etten en te 's Prinsenhage, ook de leydsche studenten uit Oosterhout zijn naar de kanten van Maastricht opgetrokken. Omtrent het plan van herneming van Antwerpen schijnt volstrekt niets bepaalds te zijn.

— Volgens partikuliere berigten zou Z. K. H. prins *Frederik* der Nederlanden, eerstdaags met zijnen staf naar het leger vertrekken. Ook schijnt men den prins van Oranje alle dagen te 's Hage te verwachten.

— Sedert de berigten van den generaal-majoor *Dibbets* uit Maastricht, van den 26 december, zijn bij het ministerie van oorlog van dien generaal geene rapporten ingekomen.

Omtrent Maastricht verneemt men alleen, dat het corps van *Mellinet* die vesting insluit en dat de bezetting aanhoudt met op den vijand te schieten.

— De kommandant van Vlissingen laat tegenwoordig proefschoten doen met het kanon der batterijen van die vesting.

— M^r^. *Capaccini*, pauselijke internuntius, heeft, naar men verzekert, eene afscheids-audientie bij Z. M. gehad.

— Op den 4 en 7 dezer hebben de gevolmagtigden der vijf Mogendheden wederom bijeenkomsten gehouden, om over de zaken van België te beraadslagen.

— Van Londen wordt, in dato van den 4 dezer, gemeld, dat de heer *van de Weyer*, benevens een officier van hoogen rang, zoo men zegt met eene bijzondere zending van Pruissen belast, zouden zijn aangekomen, eerstgenoemde van Brussel en laatstgemelde van Berlijn. De zaken in Ierland nemen hoe langer hoe meer een dreigend aanzien. Het gouvernement had reeds eene wapenschouw van de Yeomanrie (burger-cavallerie) bevolen, doch dat ligchaam nog niet opgeroepen. Te Londen liep een gerucht, dat er bewegingen in Finland zouden zijn uitgebarsten.

— De heeren *van de Weyer* en *Vilain XIIII*, hebben den 6 op het bureau van buitenlandsche zaken te Londen, gewerkt en een bezoek afgelegd bij eenigen van Zijner Majesteits ministers.

— Het londensch ministerieel avondblad verzekert, dat, hoe oorlogzuchtig ook de toon van sommige parijsche dagbladen zijn moge, het fransche gouvernement niet de minste vijandige gezindheid koestert, en stellig zich met de omwenteling van Polen niet bemoeijen zal. Het betreurt, dat de Polen geene vreemde hulp zullen krijgen, om zich tegen de overmagt van Rusland te verdedigen; maar begrijpt, dat de rust van Frankrijk en het bevestigen der vrije instellingen van dat land, Engeland meer ter harte moet gaan, dan de onafhankelijkheid van Polen. Het eindigt met te zeggen, dat vele Engelschen de Polen gaarne vrij zouden zien, maar dat het algemeen gevoelen zeker tegen eene tusschenkomst is.

*** Het behaagde den Almagtigen heden, na een langdurig lijden, mijnen waarden echtgenoot den Weledelen Heer HUBERTUS ALOIJSIUS VLIECKX, in den ouderdom van 44 jaren, na eene gelukkige echtverbindtenis van 19 jaren uit dit leven weg te nemen. Hij overleed, na tijdig van de H. H. Sacramenten voorzien te zijn, met eene volkomene overgeving in den wil van zijnen Schepper. Zijn verlies is groot voor mij, die in mijne volslagene blindheid van zijne liefderijke zorg beroofd ben, onbeschrijfelijk groot; doch ook ik moet mij aan den goddelijken wil onderwerpen en mijnen troost zoeken in het vertrouwen op God, in het christelijk leven en stichtelijk afsterven van mijnen dierbaren overledenen, wiens ziel ik in de godvruchtige gebeden zijner geloofsgenooten aanbeveel.

AMERSFOORT, den 6 Januarij 1831.

Namens de Wed. H. A. VLIECKX,
Geb. VERMOLEN,
H. G. VAN DEN BERGH.

PRIJZEN DER GRANEN.

EINDHOVEN, 11 JANUARIJ.

Tarwe,	het nederlandsch mud	ƒ 00-0 à 0-00.
Rogge,		„ 7.70 à 0-00.
Boekweit,		„ 7-10 à 0-00.
Haver,		„ 3-00 à 0-00.
Het nederlandsch pond boter.		„ 0-76 à 0-70.

De vier nederlandsche ponden roggebrood, 39 cents.

PRIJZEN der EFFECTEN te *Amsterdam* den 8 januarij.

Recepissen 1830, 73¾; Werkelijke schuld, 40⅞; Kansbiljetten, 15¾; Amortisatie Bons, 64¼; dito dito 51⅞. Frankrijk, inschrijv., 62½. Rusland, inschrijv., 53⅞. Spanje, admin. te Amsterdam, 44; Admin. Napels 60.

TE 's BOSCH, bij de Gebroeders LANGENHUYSEN, Drukkers en Uitgevers, Apostelstraat, H, n° 22.